

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25CoCsp/12/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120309302
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 09. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Soňa Vacková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2024:6120309302.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Vackovej a sudkýň JUDr. Lýdie Gálisovej a JUDr. Márie Malíkovej v spore žalobcu: BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., so sídlom Laurinská 4, 811 01 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 36 833 533, zastúpeného: Mgr. Michal Bizoň, advokát so sídlom Laurinská 4, 811 01 Bratislava-Staré Mesto, IČO: 50 338 421, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX/XX, XXX XX D., zastúpenému: JUDr. Andrej Fiala, advokát, so sídlom Mostná 13, 949 01 Nitra, IČO: 42 113 423, o zaplatenie sumy 2 156,71 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného a o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 5. januára 2022 č.k. 19Csp/153/2020-165, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania p o t v r d z u j e .

Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie rozsudkom konanie v časti o zaplatenie sumy 357,05 eura s príslušným úrokom z omeškania zastavil (výrok I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 624 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 624 eur od 19.05.2020 do zaplatenia do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,14 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok IV.). Svoje rozhodnutie právne zdôvodnil ustanoveniami § 18 ods. 2, 4 zákona č. 583/2003 Z.z. o advokácii, § 6 ods. 1 písm. a), § 11 ods. 3, § 13 Advokátskeho poriadku, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1, ods. 2 písm. d), § 9 ods. 1, § 11 ods. 4, § 13a ods. 1, 2, 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb, § 33b ods. 6, § 52 ods. 1 až 4, § 53 ods. 1, 3, ods. 4 písm. v), ods. 5, § 54 ods. 1, 2, § 470 ods. 1, 2, § 100 ods. 1, § 101, § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, § 144, § 145 ods. 2, § 146 Civilného sporového poriadku (ďalej CSP).

1.2. Súd prvej inštancie považoval za nesporné, že medzi žalobcom a E. B. bola dňa 07.06.2016 uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb, na základe ktorej sa žalobca zaviazal poskytovať E. B. právne služby. E. B. dňa XX.XX.XXXX zomrela a žalovaný je jedným z jej dedičov. V dedičskom konaní po neb. E. B. žalovaný nadobudol majetok v hodnote 10 850 eur (1/3 z hodnoty nadobudnutej nehnuteľnosti ocenennej v dedičskom konaní na sumu 32 550 eur). Hodnota celého dedičstva bola v dedičskom konaní stanovená na sumu vo výške 34 427,31 eura. Podiel žalovaného na dlhu poručiteľky E. B. tak predstavuje 31,52 %. Konštatoval, že vzhľadom na ustanovenie § 470 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, žalovaný ako dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za dlhy poručiteľky

E. B., a to podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudol voči k celému dedičstvu, t.j. v rozsahu 31,52 %, čo v konaní tiež nebolo sporným.

1.3. Konanie v časti o zaplatenie sumy 357,05 eura zastavil z dôvodu späťvzatia žalobcu za úkony právnej služby v konaní vedenom späť ohľadom úkonov právnej služby, ktoré v prospech klientky E. B. vykonal: Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 11.7.2016 a Žiadosť o zaslanie rozhodnutie zo dňa 12.10.2016 (konanie na Okresnom súde Nitra, sp.zn. 9C/116/2016); Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 12.7.2016 a Oznámenie o prevzatí právneho zastúpenia zo dňa 12.3.2018 (konanie na Krajskom súde v Nitre, sp.zn. 15S/6/2016); Oznámenie o vstupe do súdneho konania zo dňa 22.3.2016 (konanie na Okresnom súde Bratislava I., sp.zn. 18C/43/2015). Po čiastočnom späťvzatí sa žalobca od žalovaného domáhal zaplatenia sumy vo výške 1 849,90 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.5.2020 do zaplatenia. Žalobca následne na pojednávaní svoj nárok modifikoval a žiadal, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy vo výške 1 799,66 eura, ktorá mala predstavovať 31,52 % zo sumy 5 709,57 eura, na ktorú mal mať žalobca podľa jeho tvrdení voči dedičom pani E. B. nárok. Vzhľadom k tomu, že žalobca sa pôvodne dožadoval zaplatenia sumy vo výške 2 156,71 eura a v priebehu konania vzal žalobu späť a žiadal len sumu 1 799,66 eura, v časti o zaplatenie sumy vo výške 357,05 eura súd prvej inštancie konanie zastavil (2156,71-1799,66=357,05 eura) a ďalej sa zaoberal len nárokom žalobcu na zaplatenie odplaty za zostávajúce úkony právnej služby. Konštatoval, že po úprave žalobného návrhu sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy vo výške 1 799,66 eura, 31,52 % zo sumy 5 709,57 eura, ako nároku na zaplatenie odmeny za úkony právnej služby nasledovne:

V konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 9C/116/2016

- a) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 29. 2.2016.....453,14 eura
- d) Vyjadrenie k žalobe zo dňa 14.12.2016.....453,14 eura
- e) Vyjadrenie k zmene žaloby zo dňa 28.11.2017..... 453,14 eura
- f) Podanie zo dňa 7.8.2018..... 226,57 eura

V konaní vedenom Krajským súdom v Nitre pod sp.zn. 15S/6/2016

- a) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 11.7.2016..... 453,14 eura
- c) Vyjadrenie pribratého účastníka zo dňa 15.5.2017..... 453,14 eura
- d) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 9.3.2018..... 453,14 eura

V konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I. pod sp.zn. 18C/43/2015

- f) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 29.2.2016..... 453,14 eura
- i) Vyjadrenie intervenienta zo dňa 12.9.2016.....226,57 eura
- h) Vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23.8.2018.....226,57 eura
- k) Sťažnosť zo dňa 1.2.2019.....226,57 eura.

V konaní vedenom Okresným úradom Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky, Nitra č. OU-NR-OVBP2-2016/032185-2

- a) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 1.8.2016.....453,14 eura,
- b) Zastupovanie vo vyvlastňovacom konaní dňa 10.8.2016.....226,57 eura.

1.4. Súd prvej inštancie konštatoval, že zmluvný vzťah medzi žalobcom ako advokátom a E. B. ako klientkou je potrebné posúdiť v zmysle ustanovení zákona o advokácii a súvisiacich právnych predpisov, a vzhľadom na povahu zmluvných strán aj podľa ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 07.06.2016 je zmluvou spotrebiteľskou. Žalobca zmluvu uzavrel ako osoba konajúca v rámci predmetu svojej obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti - dodávateľ a E. B. zmluvu uzavrela ako fyzická osoba, ktorá v rámci obchodnej, resp. podnikateľskej činnosti nekonala - spotrebiteľ. Vzhľadom na povahu zmluvného vzťahu podrobil zmluvu o poskytovaní právnych služieb ex offo súdnemu prieskumu a skúmal, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zaoberal sa účelnosťou jednotlivých vynaložených úkonov právnej služby a žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Po vykonaní dokazovania došiel k záveru, že žaloba je dôvodná, avšak len čiastočne, a žalobcovi nie je možné odmenu priznať v celej požadovanej výške.

1.5. Pokiaľ ide o úkony právnej služby vyúčtované žalobcom v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 9C/116/2016, považoval súd prvej inštancie za dôvodne uplatnené úkony uvedené pod písmenami a), d), e). Za úkon uvedený pod písmenom a) „Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 29.2.2016“ aj napriek námietkam žalovaného priznal žalobcovi odmenu, pretože za tento úkon odmena patrí. Námietka žalovaného o neinformovaní klientky o výške odmeny za tento úkon pred jeho vykonaním bola vyvrátená výpoveďou konateľa žalobcu F. F. G. a svedkyne H. I., ktorí potvrdili, že klientka bola na stretnutí dňa 29.02.2016 informovaná o výške odmeny za jeden úkon právnej služby v sume 453,14 eura bez DPH a s touto súhlasila. Z ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o advokácii nepochybne vyplýva povinnosť advokáta pred vykonaním úkonu klienta o výške odmeny informovať,

však nevyplýva, že túto povinnosť je nutné splniť písomne. Odplata, ktorú si žalobca za predmetný úkon vyúčtoval nepovažoval za neprimeranú, bola rovnaká ako odplata, ktorá bola stranami následne v zmluve o poskytovaní právnych služieb zo dňa 07.06.2016 aj písomne dojednaná, a E. B. za dva úkony právnej služby aj na základe zálohovej faktúry zložená. Za úkon uvedený pod písmenom f) - „Podanie zo dňa 07.08.2018“ žalobcovi nárok na odmenu nepriznal vzhľadom k tomu, že takýto úkon nemožno označiť za úkon právnej služby, pretože ho nemožno subsumovať pod žiadny taxatívne a legálne enumerovaný úkon právnej služby precizovaný § 13a ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Z obsahu úkonu (v súdnom spise na č. I. 126) je zrejmé, že ide len o informáciu poskytnutú žalobcom do konania a nie o úkon právnej služby v pravom slova zmysle. Ako je povinnosťou súdu poznať judikatúru vyšších súdov, musí súd (teda zákonný sudca) poznať aj rozhodovaciu činnosť v obdobných veciach, respektíve v skutkovo totožných veciach, preto samotná informácia nemala pre súd žiadnu pridanú, výpovednú hodnotu. Je prirodzené, že zákonný sudca nepozná všetky veci iných zákonných sudcov, avšak pokiaľ ide o veci, ktoré vykazujú skutkovú a právnu podobnosť, o týchto majú sudcovia pôsobiaci na určitom úseku pozitívnu vedomosť, keďže ich problematika je predmetom diskusie aj na odbornom grémiu, ak aj nie, ich znalosť je súdu známa z rozhodnutí odvolacieho súdu, s ktorými je oboznámený každý sudca pôsobiaci na tom ktorom úseku. Okrem toho je v príkrom rozpore s dobrými mravmi, nielen takýto úkon nazvať úkonom právnej služby, ale aj požadovať za takýto úkon odmenu. Takýto úkon nespĺňal kvality označenia pre úkon právnej služby, preto zaň žalobcovi odmena nepatrí.

1.6. Súd prvej inštancie ďalej konštatoval, že za zastupovanie E. B. v konaní vedenom Krajským súdom v Nitre pod sp.zn. 15S/6/2016 má žalobca nárok na odmenu, ale nie vo výške 453,14 eura za jeden úkon právnej služby, ale len v sume zodpovedajúcej tarifnej odmene v zmysle § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Poukázal na článok I. bod 2 písm. c) zmluvy o poskytovaní právnych služieb zo dňa 07.06.2016, podľa ktorého advokát poskytne klientovi právne služby spočívajúce v zastupovaní klienta v akýchkoľvek ďalších súdnych, správnych a iných konaniach, týkajúcich sa predmetu tejto zmluvy, ku ktorým klient udelí advokátovi plnomocenstvo. Dospel k záveru, že ide o neprijateľnú podmienku zmluvy, pretože v čase podpisu zmluvy nemala klientka vedomosť o tom, o aké konkrétne konania by sa malo jednať. Zmyslom nekalej zmluvnej podmienky definovanej v písmene v) § 53 ods. 4 Občianskeho zákonníka je zabrániť skrytým klauzulám v zmluvných podmienkach, o ktorých spotrebiteľ nebol pri uzavieraní zmluvy riadne informovaný, resp. ktoré majú byť aktivované až počas poskytovania nejakej služby. Tiež sa vyžaduje, aby úhrada bola vyvážená dohodnutým protiplnením, ktoré sa musí uviesť v spotrebiteľskej zmluve. Úhrada (poplatok) musí sledovať službu pre klienta; za každou úhradou musí byť reálna služba/výkon. Formulácie všeobecného charakteru bez možnosti priradenia služby/úkonu/protiplnenia sa posudzujú na ťarchu dodávateľa. S poukazom na to, predmetné ustanovenie zmluvy vyhodnotil ako neplatné. Pre prípad právneho zastupovania v konaniach podľa Správneho súdneho poriadku vyhláška č. 655/2004 Z.z. priamo upravuje základnú sadzbu tarifnej odmene za jeden úkon právnej služby ako jednu šestinú výpočtového základu (§ 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z.). V súdnej veci uvedené znamená, že v konaní vedenom Krajským súdom v Nitre pod sp.zn. 15S/6/2016 by odmena za jeden úkon právnej služby predstavovala sumu vo výške 143 eur za úkony z roku 2016 a vo výške 147,33 eur za úkony realizované v roku 2017. Pani E. B. v čase podpisu zmluvy o poskytovaní právnych služieb 07.06.2016 nemala vedomosť o tom, že jej žalobca poskytne právne služby i v súvisiacich správnych konaniach a bude jej za tieto právne služby účtovať odmenu dosahujúcu viac ako trojnásobok tarifnej odmene, ktorá by žalobcovi patrila v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Nie je na mieste prirovnávať uzavretú zmluvu o poskytovaní právnych služieb k akejsi rámcovej zmluve, tak ako to naznačil žalobca v záverečnej reči, keďže nešlo o dvoch podnikateľov, ale o vzťah dodávateľ - spotrebiteľka. Pokiaľ bolo úmyslom zmluvných strán dojednať odmenu vo výške 453,14 eura bez DPH aj pre prípady zastupovania klientky v ďalších nielen súdnych, ale aj správnych konaniach, bolo potrebné toto v zmluve uviesť podrobnejšie a klientku, ktorá mala postavenie spotrebiteľky, osobitne poučiť. Z čl. V. uzavretej zmluvy o poskytovaní právnych služieb navyše vyplýva, že úmyslom strán bolo dojednať si odmenu zodpovedajúcu tarifnej odmene v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ak by žalobca pre prípad zastupovania E. B. v správnom konaní vyčíslil tarifnú odmenu, táto by nebola vo výške 453,14 eura za jeden úkon, ale vo výške 1/6 výpočtového základu, teda v sume viac ako trikrát nižšej. Navyše takto uplatnenú výšku zmluvnej odmene považoval za rozpornú s dobrými mravmi. Vzhľadom na absenciu akéhokoľvek ďalšieho dojednania o odmene za zastupovanie E. B. v predmetnom konaní 15S/6/2016, bolo nárok žalobcu na odplatu za poskytnuté právne služby potrebné vyčísliť podľa § 11 ods. 4 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Za úkony realizované v prospech E. B. v konaní pred Krajským súdom v Nitre sp.zn. 15S/6/2016 považoval za dôvodný nárok žalobcu na úkony uvedené pod písmenami a) a c), vzhľadom na späťvzatie nároku za úkony uvedené pod písmenami b) a e). Pokiaľ ide o úkon pod písmenom d) „Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 9.3.2018“, ide o plnú moc v konaní o kasačnej

sťažnosti, ktorá je mimoriadnym opravným prostriedkom. K tomu poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20. 12. 2011 sp.zn. 6Cdo/125/2011 podľa ktorého, pokiaľ advokát zastupoval účastníkov už pred súdmi nižších stupňov v predmetnej veci, nemá právo na odmenu za úkon - prevzatie a príprava zastúpenia v dovolacom konaní, keďže tento zástupca už bol náležite oboznámený s problematikou predmetného sporu. Podľa záveru súdu treba predmetné rozhodnutia aplikovať aj na tento prípad, pretože ide o konanie, ktoré sa viaže na právoplatné rozhodnutie a v konaní, ktoré predchádzalo konaniu o kasačnej sťažnosti, mal súd preukázané, že žalobca klientku zastupoval.

1.7. Pokiaľ ide o konanie vedené Okresným súdom Bratislava I. pod sp.zn. 18C/43/2015, tu súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na odmenu za úkony uvedené pod písmenami f), i) a j). Ohľadom úkonu „Prípravy a prevzatia právneho zastúpenia zo dňa 29.02.2016“ uvedeného pod písmenom f) poukázal na dôvody uvedené v odôvodnení rovnakého úkonu v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 9C/116/2016. Ďalej uviedol, že žalobcovi nepatrí odmena za úkon uvedený pod písmenom k) definovaný ako sťažnosť zo dňa 01.02.2019, ktorý žalobca vykonal 6 mesiacov po smrti klientky, ktorá zomrela dňa X.X.XXXX, čím podľa § 33b ods. 2 Občianskeho zákonníka zaniklo plnomocenstvo, ktoré pani E. B. žalobcovi udelila. Vzhľadom k tomu, že žalobca namietaný úkon vykonal až 6 mesiacov po smrti klientky, takýto úkon nie je možné považovať za neodkladný. Žalobca musel mať vedomosť o smrti klientky najneskôr dňa 01.02.2019, kedy bol Krajským súdom v Nitre v konaní vedenom pod sp.zn. 8Co/215/2018 (odvolacie konanie o veci vedenej Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 9C/116/2016) vyzvaný, aby oznámil dedičov po žalovanej E. B.. Z obsahu pripojeného spisu 25C/361/2016 súd prvej inštancie zistil, že žalobca sporné podanie „Sťažnosť zo dňa 01.02.2019“ súdu odoslal až dňa 08.02.2019, teda v čase, kedy už musel mať s istotou vedomosť o tom, že jeho klientka nežije. Pokiaľ ide o úkon uvedený pod písmenom j) „Vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23.08.2018“, aj tento úkon bol vykonaný po smrti klientky. Z obsahu pripojeného spisu Okresného súdu Nitra sp.zn. 25C/361/2016 (ftc podania na č. I. 117) vyplýva, že žalobca toto podanie Krajskému súdu v Nitre doručil dňa 10.09.2018, teda viac ako jeden mesiac po smrti klientky. Takýto úkon je však podľa názoru súdu nevyhnutné považovať za úkon právnej služby, ktorý bol vykonaný neodkladne (§ 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka) a aj účelne, pretože žalobca v predmetnom konaní reagoval na podané odvolanie a k tomuto sa vyjadroval. Vzhľadom na časový úsek, ktorý od smrti klientky uplynul, by od žalobcu nebolo spravodlivé požadovať, aby mal nevyhnutne o jej smrti vedomosť. Z uvedených dôvodov žalobcovi odmena za úkon pod písmenom j) „Vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23.8.2018“ patrí. V danom prípade nie je možné aplikovať pre posúdenie dôvodnosti nároku žalobcu analogicky ustanovenie čl. IV bod 4 zmluvy o poskytovaní právnych služieb, ktorý upravoval vykonanie neodkladných úkonov v mene klientky pri zániku zmluvy z dôvodu odstúpenia od zmluvy. V prípade uvádzaného sporného úkonu totiž nešlo o odstúpenie od zmluvy (o ktorom by žalobca vedomosť mal), ale o jej zánik z dôvodu smrti klientky, o ktorej žalobca v čase vykonania úkonu nemusel vedieť.

1.8. Žalobca sa ďalej dožadoval zaplata odmeny za úkony, ktoré v mene klientky E. B. vykonal v konaní vedenom na Okresnom úrade Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky č. OU-NR-OVBP2-2016/032185-2. Žalovaný namietal premlčanie žalobcovho nároku. Súd prvej inštancie námietku premlčania vyhodnotil ako dôvodnú. V predmetnom konaní si žalobca uplatnil nárok na zaplata odmeny za úkony realizované podľa špecifikácie žalobcu v dňoch 01.08.2016 a 10.08.2016. Z rozhodnutia o vyvlastnení vydaného Okresným úradom Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky pod č. OU-NR-OVBP2-2016/032185-53 dňa 18.08.2016, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 03.11.2016 vyplýva, že jeho vydaním bolo toto správne konanie ukončené. Aj pokiaľ by súd pripustil argumentáciu žalobcu o tom, že ho klientka výslovne požiadala, aby jej zakaždým neoznamoval aktuálny stav jednotlivých súdmi a správnyimi orgánmi prejednávaných vecí, bolo povinnosťou žalobcu najneskôr po skončení tejto veci klientku so stavom veci oboznámiť a vyúčtovať si za poskytnuté úkony právnej služby odmenu. Za situácie, že predmetné správne konanie bolo nadobudnutím právoplatnosti rozhodnutia o vyvlastnení, t. j. dňa 03.11.2016 právoplatne skončené, začala dňa 04.11.2016 žalobcovi plynúť trojročná premlčacia doba, v ktorej si žalobca mohol uplatniť voči klientke nárok na zaplata odmeny za poskytnuté právne služby. Premlčacia doba uplynula dňa 04.11.2019. Pretože žalobca podal návrh na vydanie platobného rozkazu až po uplynutí tejto doby, je jeho nárok premlčaný. Konateľ žalobcu síce vo svojom výsluchu opakovane argumentoval, že ho pani E. B. požiadala, aby jej priebežne neoznamoval stav vecí z dôvodu, že ju to rozrušuje a uviedla to vo výsluchu i svedkyňa I., ktorá je zamestnankyňou žalobcu. Avšak písomne uvedená požiadavka E. B. nikdy zaznamenaná nebola, a preto ju súd prvej inštancie, napriek výpovediam konateľa žalobcu a svedkyne považoval za nepreukázanú a dospel k záveru, že žalobca a rovnako jeho zamestnankyňa sa uvedeným tvrdením snažia posunúť začiatok plynutia premlčacej doby tak, aby nárok žalobcu na zaplata odmeny za úkony v konaní pred Okresným úradom Nitra nebol premlčaný. Je potrebné uviesť, že požiadavka, aby došlo k zúčtovaniu

až po skončení ešte ďalších súdnych konaní (čo môže trvať celé roky) je v skutku neštandardná a žalobcovi je preto vzhľadom na akékoľvek jej písomné potvrdenie klientkou ťažké uveriť, že sa s ňou takto dojednal. Pokiaľ by bol žalobca naozaj s klientkou dojednaný na vyúčtovaní všetkých jej vecí naraz a po skončení poslednej z nich, vyznieva celkom nelogicky jeho požiadavka adresovaná E. B. v liste zo dňa 21.02.2020 (č. l. 12 spisu), ktorou bola E. B. vyzvaná na úhradu sumy vo výške 7 340,87 eura s DPH ako odmenu za právne služby v konaniach, ktoré sú predmetom tejto žaloby. Žalobca navyš tu navyš sám konštatuje, že preddavok vo výške 1 087,54 eura s DPH, ktorý mu pani E. B. dňa 07.06.2016 uhradila eviduje a tento preddavok zostáva u neho vedený naďalej s dôvodu, že súdne a správne konania nie sú ešte skončené. Ak mal žalobca skutočne s klientkou dohodu o vyúčtovaní všetkých vecí naraz po ich skončení, nie je zrejmé, prečo klientku žiadal o vyúčtovanie skôr a sám tu konštatoval, že veci ešte skončené nie sú. Povinnosť advokáta vec s klientom finančne vysporiadať bez zbytočného odkladu po skončení zastupovania expressis verbis vyplýva i z ustanovenia § 13 Advokátskeho poriadku. Aj vzhľadom na toto ustanovenie bol žalobca povinný vyúčtovať sa s klientkou najneskôr po skončení predmetného správneho konania, resp. hodnoverne preukázať, že mu v tom bránila nejaká prekážka. Nárok žalobcu na zaplatenie odmeny za úkony realizované v prospech E. B. v konaní pred Okresným úradom Nitra, odbor výstavby a bytovej politiky preto súd prvej inštancie považoval za premičaný v celom rozsahu a ďalšími námietkami žalovaného vo vzťahu k týmto úkonom sa s poukazom na zásadu hospodárnosti už nezaoberal.

1.9. Súd prvej inštancie zosumarizoval, že žalobca má nárok na zaplatenie odmeny za jednotlivé úkony právnej služby spolu vo výške 2 556,03 eura nasledovne:

V konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 9C/116/2016

- a) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 29. 2.2016.....453,14 eura
- d) Vyjadrenie k žalobe zo dňa 14.12.2016.....453,14 eura
- e) Vyjadrenie k zmene žaloby zo dňa 28.11.2017..... 453,14 eura

V konaní vedenom Krajským súdom v Nitre pod sp.zn. 15S/6/2016

- b) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 11.7.2016..... 143 eura
(pozn. správne malo byť uvedené písm. a)

- c) Vyjadrenie pribratého účastníka zo dňa 15.5.2017..... 147,33 eura

V konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I. pod sp.zn. 18C/43/2015

- f) Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 29.2.2016..... 453,14 eura
- i) Vyjadrenie intervenienta zo dňa 12.9.2016.....226,57 eura
- j) Vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23.8.2018.....226,57 eura.

Nebolo sporným, že žalobca je platiteľom DPH, preto je dôvodné k sume odmeny vo výške 2 556,03 eura pripočítať DPH 20 %, odmena žalobcu tak predstavuje sumu spolu vo výške 3 067,24 eura.

1.10. Súd prvej inštancie sa ďalej zaoberal procesnej obranou žalovaného, ktorý žiadal, aby bol zohľadnený nárok na vrátenie sumy vo výške 342,72 eura predstavujúcej 31,52 % zo sumy 1 087,54 eura zloženej neb. E. B. ako zálohu za právne služby žalobcu (faktúra žalobcu č. 23/2016). Žalobca k uvedenému uvádzal, že započítať pohľadávku na vrátenie zálohy s pohľadávkou na zaplatenie odmeny za právne služby žalovaným nie je možné, pretože žalovaný pohľadávku nevlastní, keďže ju podľa dedičského rozhodnutia nezdedil. Napriek uvedeným tvrdeniam žalobcu, však on sám svoju pohľadávku na zaplatenie odmeny za poskytnuté právne služby jednostranne započítal, a to vo výzve zo dňa 17.03.2020 adresovanej ďalšiemu z dedičov J. B.. Žalobca v predmetnej výzve od dediča J. B. žiadal, aby mu titulom odmeny za právne služby poskytnuté pani E. B. zaplatil sumu vo výške 6 035,82 eura s DPH, ktorú vyčíslil po odpočítaní zálohy vo výške 1 087,54 eura (13 x 453,14 eura + 1 x 226,57 eura, spolu 6 117,39 eura; 6 117,39 eura - 1 087,54 eura + 20 % DPH). Vzhľadom na skutočnosť, že započítaním sa pohľadávka žalobcu na zaplatenie odmeny za právne služby s pohľadávkou titulom zloženej zálohy stretli, v tejto časti obe pohľadávky zanikli, čo je potrebné zohľadniť aj v tomto rozhodnutí. Vzhľadom na konštatovanú dôvodnosť nároku žalobcu na zaplatenie odmeny za právne služby žalobcu v sume 3 067,24 eura, pokiaľ pohľadávka žalobcu voči dedičom E. B. v časti sumy vo výške 1 087,54 eura zanikla, jeho nárok voči dedičom predstavuje sumu 1979,70 eur (3067,24 - 1087,54 = 1979,70). Vzhľadom k tomu, že dedičov po neb. E. B. bolo viac, žalovaný v súlade s ustanovením § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka zodpovedá za dlhy poručiiteľky podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudol, k celému dedičstvu. Pretože žalovaný z celého dedičstva nadobudol majetok v rozsahu 31,52 %, aj za dlhy poručiiteľky zodpovedá v uvedenom pomere, t. j. 31,52 % zo sumy 1 979,70 eura, čo predstavuje sumu 624 eur. V tejto časti súd prvej inštancie považoval žalobu za dôvodnú a žalovaného na úhradu tejto sumy zaviazal.

1.11. S poukazom na § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 si žalobca voči žalovanému uplatnil i nárok na úroky z omeškania z požadovanej sumy odplaty a tieto žiadal

priznať počnúc dňom 19.05.2020 do zaplatenia. Tento nárok žalobcu súd vyhodnotil ako dôvodný, keď z vykonaného dokazovania vyplynulo, že žalovaný bol už pred podaním žaloby žalobcom vyzvaný, aby mu na neho pripadajúcu časť odplaty za vykonanie úkonov v prospech neb. E. B. zaplatil. Žalovaný bol na vykonanie úhrady žalobcom vyzvaný listom zo dňa 27.03.2020, mal k dispozícii platobné údaje žalobcu, a aj za situácie, že nárok žalobcu neuznal v celom rozsahu, mohol nárok žalobcu uspokojiť aspoň čiastočne. Toto však žalovaný neučinil, čím sa s plnením svojej peňažnej povinnosti dostal do omeškania a je povinný zaplatiť žalobcovi úroky z omeškania. Preto súd prvej inštancie priznal žalobcovi nárok na úroky z omeškania v súlade s petítom žaloby v sadzbe vo výške 5 % ročne, čo je v súlade s nariadením vlády SR č. 87/1995 Z.z., a to počnúc dňom 19.05.2020, pretože v tomto čase už žalovaný bol s plnením svojej peňažnej povinnosti voči žalobcovi v omeškaní, a to z priznanej sumy vo výške 624 eur. Vo zvyšnej časti nárok na úroky z omeškania ako nedôvodný zamietol.

1.12. O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol v zmysle ustanovení § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. Žalobca sa žalobou domáhal zaplatenia sumy vo výške 2 156,71 eura a bola mu priznaná suma vo výške 624 eur, v tejto časti konania predstavujúcej 28,93 % bol žalobca úspešný. V časti o zaplatenie sumy vo výške 357,05 eura (16,55 % predmetu sporu) bolo konanie v nadväznosti na späťvzatie žaloby žalobcom zastavené. Náhradu trov zastaveného konania vzhľadom na § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému dospejúc k záveru, že žalobca zaviniel zastavenie konania v tejto časti. V časti o zaplatenie sumy vo výške 1 175,66 eura bola žaloba zamietnutá, čo znamená, že v tejto časti konania predstavujúcej 54,51 % predmetu sporu bol úspešný žalovaný a vznikol mu nárok na náhradu trov konania. Celkovo bol v konaní úspešnejší žalovaný, ktorého čistý úspech je v rozsahu 42,14 % ($54,51\% + 16,56\% - 28,93\% = 42,14\%$) a v tejto časti mu priznal náhradu trov konania. Uviedol, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozsudku, a to samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

2.1. Žalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúcej časti zmenil tak, že zaviazá žalovaného zaplatiť žalobcovi sumu 195,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 19.05.2020 do zaplatenia, a prizná žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov prvoinštančného konania v rozsahu 81,86 % a na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Dôvodil, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, a rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

2.2. Namietal, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi odmenu za právne služby pri úkonoch, ktoré boli uskutočnené pred podpísaním zmluvy o poskytovaní právnych služieb dňa 07.06.2016, a to za úkony zo dňa 29.02.2016 (príprava a prevzatie právneho zastúpenia v konaní vedenom Okresným súdom Nitra pod sp.zn. 9C/116/2016 a príprava a prevzatie právneho zastúpenia v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I pod sp.zn. 18C/43/2015), keďže mal za to, že námietka žalovaného o neinformovaní klientky o výške odmeny za tieto úkony pred ich vykonaním bola vyvrátená výpoveďou konateľa žalobcu F. F. G. a svedkyne, H. I.. Tým bola porušená „rovnosť zbraní“, resp. rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy SR. Tvrdil, že žalobca svoj nárok opieral výlučne o ústne podané informácie, o svoje tvrdenia, ako aj o tvrdenia svedkyne, H. I., ktorá bola a je vo vzťahu k žalobcovi v podriadenom vzťahu. Preto výpoveď tejto svedkyne nemožno považovať za špecificky vierohodnú, keďže všetky tvrdenia, ktoré prezentovala svedkyňa boli v zhode s konateľom žalobcu, nemohli byť žalovaným verifikovateľné. Z ustálenej praxe súdov a disciplinárnych konaní SAK vyplýva, že relevantným dokladom na preukázanie stretnutia advokáta s klientom je záznam zo stretnutia podpísaný klientom. K tomu poukázal na rozhodnutie III. Disciplinárneho senátu SAK zo dňa 20.10.2009 sp.zn. DS III.-63/09:46/2009. Tvrdil, že žalobca v tomto smere neuniesol dôkazné bremeno splnenia si informačnej povinnosti podľa a § 18 ods. 4 zákona o advokácii, tvrdenia konateľa žalobcu a svedkyne sú nedôveryhodné a predložené plnomocenstvá o osobnom stretnutí nič nepreukazujú.

2.3. Tvrdil, že žalobca nedodrжал ustanovenia zmluvy zo dňa 07.06.2016 a advokátskeho poriadku, inak by sa o smrti klientky dozvedel skôr ako 01.02.2019. K tomu poukázal na článok II. ods. 2 prvej vety zmluvy, podľa ktorého „Advokát sa zaväzuje oznámiť Klientovi okolnosti, ktoré zistil pri plnení predmetu tejto zmluvy alebo ktoré môžu mať vplyv na zmenu jej pokynov“, a na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a) Advokátskeho poriadku a ustanovenie § 18 ods. 3 zákona o advokácii. Žalobca nepostupoval riadne a jeho tvrdenie, podľa ktorého klientka vyslovene trvala na tom, aby jej neoznamoval každý úkon, každé podanie, každú novú informáciu vo veci, pretože už je staršia, je bezpredmetné, nakoľko takáto dohoda musí mať podľa advokátskeho poriadku písomnú formu, ktorú žalobca nepreukázal. Ak by si žalobca plnil svoju informačnú povinnosť dozvedel o úmrtí klientky už v auguste 2018, teda skôr, ako došlo k

vykonaniu úkonu „j) vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23. 8. 2018“, uskutočneného však až dňa 28. 8. 2018, t. j. 22 dní po smrti klientky. Keďže smrťou klientky zmluva zanikla, mal za to, že v tomto prípade mal súd aplikovať aj čl. IV. bod 4 zmluvy, ktorý upravoval vykonanie neodkladných úkonov v mene klientky pri zániku zmluvy z dôvodu odstúpenia od zmluvy. Preto ak nebol úkon vykonaný v lehote 15 dní od zániku zmluvy, nepatrí žalobcovi žiadna odmena za úkon „j) vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23. 8. 2018“ vo výške 226,57 eura“.

3.1. Žalobca podal v zákonnej lehote odvolanie a navrhol, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalovanému uloží povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 1 799,66 eura s uplatneným príslušenstvom a žalobcovi prizná voči žalovanému nárok na náhradu trov prvoinštančného a odvolacieho konania podľa pomeru úspechu vo veci. Dôvodil, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP), konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností (§ 365 ods. 1 písm. e) CSP), súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (§ 365 ods. 1 písm. f) CSP), napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. h) CSP).

3.2. Tvrdil, že súd prvej inštancie rozhodol nesprávne, keď mu nepriznal odmenu za úkon "Podanie zo dňa 07.08.2018" (bod 50 Napadnutého rozhodnutia), keďže v ňom poukázal na obdobné rozhodnutia vydané v prospech klientky, ktorými odôvodňoval jej procesný úspech a preto jednalo o úkon týkajúci sa veci samej podľa § 13a ods. 1 písm. c) vyhlášky č. 655/2004 Z.z. (ďalej vyhláška), akurát ho vzhľadom na jeho dĺžku účtoval iba v polovičnej sadzbe. Namietal voči odôvodneniu súdu prvej inštancie, podľa ktorého "pokial' ide o veci, ktoré vykazujú skutkovú a právnu podobnosť, o týchto majú sudcovia pôsobiaci na určitom úseku pozitívnu vedomosť.". Tvrdil, že z jeho praxe mu je známe, že súd napriek vedomosti o obdobných rozhodnutiach rozhodne inak, a je potom vinou advokáta, že nepoukázal na rozhodnutia vydané v prospech jeho klienta. Ako príklad uviedol rozhodovanie o náhrade trov v konaniach týkajúcich sa vyvlastnených pozemkov, v ktorých nielen Okresný súd Nitra, ale aj Krajský súd v Nitre rozhodovali rozdielne a rozhodovacia prax bolo potrebné opakovane zjednocovať po rozhodnutiach Ústavného súdu Slovenskej republiky.

3.3. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 07.06.2016 konkrétne jej článok I. ods. 2 písm. c), obsahuje neprijateľnú podmienku (bod 51 rozhodnutia). Súd prvej inštancie toto podradil pod § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, pričom sa jedná o úplne nesúvisiace ustanovenie, za každou úhradou/poplatkom totiž je konkrétny úkon právnej služby. Nejde o formuláciu všeobecného charakteru bez možnosti priradenia služby/úkonu/protiplnenia. Súd prvej inštancie ponechal bez povšimnutia časť tohto ustanovenia, podľa ktorého sa zmluva vzťahuje aj na tie konania, ku ktorým klient udelí advokátovi plnomocenstvo. Toto ustanovenie robilo zmluvu v podstate rámcovou zmluvou o poskytovaní právnych služieb a bolo na slobodnom uvážení klientky, či v budúcnosti udelí žalobcovi plnomocenstvo v ďalšom konaní alebo nie.

3.4. Tvrdil, že pre posúdenie nároku žalobcu na odmenu za úkony vykonané v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 15S/6/2016 je irelevantné, že podľa § 11 ods. 4 vyhlášky vychádza nižšia odmena (bod 51 Napadnutého rozhodnutia). Zmluvným stranám nič nebráni dohodnúť sa na odmene v inej výške. V danom prípade ak by klientka nebola v konaní vedenom pod sp.zn. 15S/6/2016 úspešná, mohla by prísť o celú vyvlastňovaciu náhradu. Hodnotu veci tak bolo možné určiť a preto takto uplatnenú výšku zmluvnej odmeny nemožno považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Problém je, že vyhláška nerozlišuje správne súdne konania podľa hodnoty veci a paušalizuje všetky na rovnakú úroveň.

3.5. Za nesprávne považoval nepriznanie odmeny za úkon "Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 09.03.2018" (bod 51 Napadnutého rozhodnutia). Za nenáležitý považoval poukaz na civilné rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z roku 2011, kedy bol účinný Občiansky súdny poriadok. Tvrdil, že pri dôvodoch správnej žaloby a kasačnej sťažnosti podľa Správneho súdneho poriadku, aj keď sa v správnom súdnom konaní skutkový stav ako taký nemení, menia sa rozhodujúce právne otázky a s tým súvisiace právne posúdenie, ktoré je predmetom prieskumu kasačného súdu. Za nesprávne tiež považoval nepriznanie odmeny za "Sťažnosť zo dňa 01.02.2019" (bod 52 Napadnutého rozhodnutia). Tvrdil, že v čase, keď sa dozvedel o smrti Klientky dňa 01.02.2019, mal už predmetnú sťažnosť napísanú. Samotné odoslanie sťažnosti po tomto okamihu ho nezabavuje nároku na odmenu s poukazom na § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka. Pri sťažnosti zákon stanovuje lehotu 15 dní, teda nedá sa tento úkon vykonať neskôr. Preto je bez právneho významu, že sa o smrti klientky dozvedel až po 6 mesiacoch.

3.6. Namietal voči tomu, ako sa súd prvej inštancie vysporiadal so vznesenou námietkou premlčania (bod 56 Napadnutého rozhodnutia). Tvrdil, že skutočnosť, že k vyúčtovaniu právnych služieb malo dôjsť až po skončení všetkých sporov, preukázal jednak výpoveďou konateľa a svedkyne I.. Okrem toho o tom svedčí aj to, že záloha prijatá od klientky nebola ešte zúčtovaná, a ani on ani klientka sa jej zúčtovania v lehote 3 rokov od skončenia správneho konania nedožadovali, preto k zúčtovaniu malo dôjsť až neskôr.

3.7. Namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého časť uplatneného nároku bola započítaná vo výzve zo dňa 17.03.2020 adresovaná ďalšiemu z dedičov J. B. (bod 59 Napadnutého rozhodnutia). Tvrdil, že žalovanému tento list adresovaný nebol, ani žalovaný žiadnou pohľadávkou spôsobilou na započítanie nedisponoval, preto k započítaniu dôjsť nemohlo.

4. Žalobca sa k odvolaniu žalovaného písomne nevyjadril.

5. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že úkon žalobcu „Podanie zo dňa 07.08. 2018“, nie je úkonom právnej služby, lebo ho nemožno ho ani subsumovať pod žiadny z taxatívne vymedzených úkonov právnych služieb upravených § 13a ods. 1 a 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Ak by mala mať zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 07.06.2016 povahu rámcovej zmluvy, nezbavuje to žalobcu informačnej povinnosti advokáta podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o advokácii a dodržiavanie ustanovení Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách. Vo veci sp.zn. 15S/6/2016 bola žaloba zamietnutá, E. B., ako príbratkej účastníčke konania, náhrada trov konania nebola priznaná, rovnako ako v konaní o kasačnej sťažnosti pred Najvyšším súdom. Preto uskutočnenie týchto úkonov považoval za neefektívne a nadbytočné formálne úkony, ktoré nemali nič spoločné s chránením a presadzovaním práv a záujmov alebo jej klientky. V zmluve sa strany dohodli na poskytovaní tarifnej odmeny za právne služby podľa ustanovení § 9 a nasl. vyhlášky a žalobca informoval klientku iba o odmene za jeden úkon právnej služby v prípade zastupovania v súdnych konaniach, nie o odmene v zastupovaní v správnych a v iných konaniach, v ktorých mal klientku zastupovať podľa ustanovenia článku I. ods. 2 písmena c) zmluvy. A preto by mu podľa ustanovenia § 18 ods. 4 zákona o advokácii odmena za tieto úkony nemala vôbec patriť, ak by mu aj patrila tak len podľa ustanovenia § 11 ods. 4 prvej vety vyhlášky, podľa ktorého je základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku (v znení do 28.02.2017) / Správneho súdneho poriadku (v znení od 01.03.2017). Pokiaľ ide o úkon právnej služby „Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 09.03.2018“, stotožnil sa so záverom prvostupňového súdu, ktorý poukázal na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 6Cdo/125/2011. Zopakoval svoju argumentáciu z podaného odvolania, podľa ktorej ak nebol úkon vykonaný v lehote 15 dní od zániku zmluvy, nepatrí žalobcovi žiadna odmena a nepatrí mu odmena za úkon „k) sťažnosť zo dňa 1.2.2019“. Tvrdil, že žalobca vo veci zastupovania klientky nepostupoval riadne, v súlade s ním pripravenou zmluvou a advokátskymi predpismi účinnými v čase poskytovania služieb. Žalobca nepreukázal, že by sa bol s nebohcou klientkou písomne dohodol na vyúčtovaní právnych služieb až po skončení všetkých konaní, napriek tomu, že zmluva o poskytovaní právnych služieb mala písomnú formu a obsahovala ustanovenie, podľa ktorého všetky jej zmeny a doplnky mohli byť vykonané výlučne písomne. Na námietku premlčania žalovanej súd riadne prihliadol. Zopakoval svoju argumentáciu vo vzťahu k započítaniu časti uplatneného nároku.

6.1. Konanie v predmetnej veci sa týka dlhov poručiťky E. B. titulom žalobcom poskytnutých právnych služieb. Za tieto dlhy zodpovedajú dedičia E. B. podľa § 470 Občianskeho zákonníka, do výšky ceny nadobudnutého dedičstva, a to podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu. Jedným z dedičov po E. B. je žalovaný. Z rozhodovacej činnosti bolo odvolaciemu súdu známe, že druhým z dedičov je K. L., a tretím z dedičov je J. B., voči ktorým žalobca uplatnil rovnaký nárok, ako v tomto konaní. Okresný súd Nitra rozsudkom zo dňa 27. júla 2021 č.k. 36Csp/224/2020-118 v spore žalobcu BIZOŇ & PARTNERS, s.r.o., proti žalovanej K. L., konanie v časti o zaplatenie sumy 306,81 eura s príslušenstvom zastavil, žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 195,51 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 15.05.2020 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v rozsahu 81,86 %. Krajský súd v Nitre rozsudkom zo dňa 25. mája 2022 č.k. 25CoCsp/42/2021-168 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Voči rozsudku Krajského súdu v Nitre v uvedenej veci podal žalobca dovolanie, ktoré bolo vedené na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 6Cdo/191/2022.

6.2. Z dôvodu, že v danej veci sa rieši spor založený na totožných skutkových okolnostiach a právnych otázkach ako vo veci tunajšieho súdu sp.zn. 25CoCsp/42/2021, dospel Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) k záveru, že z dôvodu hospodárnosti a účelnosti je potrebné toto konanie prerušiť

a vyčkať na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR o podanom dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. mája 2022 č.k. 25CoCsp/42/2021-168. Preto uznesením zo dňa 30. januára 2023 č.k. 25CoCsp/12/2022-219 konanie vedené na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 25CoCsp/12/2022 prerušil do rozhodnutia o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. mája 2022 č.k. 25CoCsp/42/2021-168, ktoré je vedené na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 6Cdo/191/2022.

6.3. Dňa 31.07.2024 odvolací súd v elektronickom registri zistil, že v konaní vedenom na Najvyššom súde SR pod sp.zn. 6Cdo/191/2022 bolo rozhodnuté Uznesením Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. júna 2024 sp.zn. 6Cdo/191/2022 tak, že rozsudok Krajského súdu v Nitre zo dňa 25. mája 2022 sp.zn. 25CoCsp/42/2021 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie. Z uznesenia Najvyššieho súdu SR zo dňa 25. júna 2024 sp.zn. 6Cdo/191/2022 vyplýva, že žalobca v podanom dovolaní namietal nedostatočné vysporiadanie sa jeho odvolacími námietkami v odvolacom konaní uvedenými v bodoch 6. a 7., 8., 9. a 10. odvolania a neoznámenie miesta a času verejného vyhlásenia rozsudku, hoci o to žalobca v odvolaní výslovne požiadal. Dovolačný súd sa nestotožnil s námietkou dovolateľa o nedostatočnej odôvodnenosti rozsudku odvolacieho súdu. Dôvodil, že z odôvodnenia odvolacieho súdu je zrejmé, že odvolací súd sa námietkami vysporiadal tým spôsobom, že konštatoval stotožnenie sa so závermi súdu prvej inštancie a poukázal na jednotlivé body rozsudku súdu prvej inštancie. Po preskúmaní obsahu súdneho spisu, a to najmä odvolania a rozsudkov súdov oboch nižších inštancií dovolací súd konštatoval, že súd prvej inštancie sa jasným, podrobným a zrozumiteľným spôsobom vysporiadal s námietkami žalobcu a dal žalobcovi odpoveď na všetky námietky uvádzané v odvolaní, keďže žalobca v odvolaní netvrdil žiadne nové skutočnosti. Ak sa odvolací súd stotožnil s názorom súdu prvej inštancie a poukázal na jednotlivé časti jeho rozsudku, v ktorých bola daná odpoveď na odvolacie námietky nemožno to považovať za vadu zmatečnosti. Ďalej dovolací súd konštatoval, že konanie pred súdom prvej inštancie a pred odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca spätosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú jednotu. Ak odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie, stačí ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie, s ktorým tvorí jeden celok. Ďalej najvyšší súd v predmetnom uznesení konštatoval, že odvolací súd sa zaoberal a riadne odôvodnil napadnuté otázky. Rozsudok odvolacieho súdu spĺňa kritériá pre odôvodnenie rozhodnutia vyplývajúce z § 393 ods. 2 a 3 CSP a z § 220 ods. 2 a 3 CSP, preto ho nemožno považovať za nepreskúmateľný. Odôvodnenie odvolacieho súdu zodpovedá základnej (formálnej) štruktúre odôvodnenia rozhodnutia. Súslednosti jednotlivých častí odôvodnenia a ich obsahové (materiálne) náplne zakladajú súhrnne ich zrozumiteľnosť aj všeobecnú interpretačnú presvedčivosť. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami, aj úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej. V hodnotení skutkových zistení neabsentuje žiadna relevantná skutočnosť alebo okolnosť. Argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a jeho rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé, premisy v ňom zvolené aj závery, ku ktorým na ich základe dospel, sú prijateľné pre právnickú aj laickú verejnosť. V danom prípade však z odôvodnení rozhodnutí súdov (odvolacieho a prvoinštančného), chápaných v ich organickej (kompletizujúcej) jednote (napr. rozhodnutia ústavného súdu sp.zn. II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), je dostatočne zrejmé, z ktorých skutočností a dôkazov súdy vychádzali, akými úvahami sa riadil prvoinštančný súd, ako ich posudzoval odvolací súd a aké závery zaujal k jeho právnemu posúdeniu. Odôvodnenie napadnutého rozhodnutia tak nemožno považovať za nepresvedčivé. Poukázal tiež na skutočnosť, že súd v odvolacom konaní nemusí dať odpoveď na všetky námietky uvedené v opravnom prostriedku, ale iba na tie, ktoré majú podstatný význam pre rozhodnutie o odvolaní a zostali sporné, alebo sú nevyhnutné na doplnenie dôvodov rozhodnutia súdu prvej inštancie, ktoré je predmetom preskúmania v odvolacom konaní (II. ÚS 78/05). Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (I. ÚS 188/06). Uviedol tiež, že odôvodnenie uvedené v rozsudku súdu prvej inštancie, ako aj v rozsudku krajského súdu v celom jeho kontexte spĺňa náležitosti odôvodnenia vyplývajúce z ustanovenia § 220 ods. 2 v spojení s ustanovením § 393 ods. 2 CSP. Z odôvodnenia rozsudku odvolacieho súdu vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami, úvahami pri hodnotení dôkazov na jednej strane a právnymi závermi na strane druhej, pričom argumentácia odvolacieho súdu je koherentná a rozhodnutie konzistentné, logické a presvedčivé. Najvyšší súd sa stotožnil s námietkou dovolateľa, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces tým, že odvolací súd neoznámil žalobcovi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku napriek tomu, že o to v podanom odvolaní požiadal. Z tohto dôvodu rozsudok odvolacieho súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie, v ktorom odstráni uvedené procesné pochybenie.

6.4. Z uvedených dôvodov odvolací súd uznesením zo dňa 31. júla 2024 č.k. 25CoCsp/12/2022-253 rozhodol o pokračovaní v konaní.

7. Odvolací súd po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spĺňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolania strán sporu nie sú dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania, ako vecne správny, podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

8. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

9.1. Žalovaný v odvolaní namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Dôvodil, že súd prvej inštancie priznal žalobcovi odmenu za právne služby pri úkonoch, ktoré boli uskutočnené pred podpísaním zmluvy o poskytovaní právnych služieb, keďže mal za to, že námietka žalovaného o neinformovaní klientky o výške odmeny za tieto úkony pred ich vykonaním bola vyvrátená výpoveďou konateľa žalobcu F. F. G. a svedkyne H. I.. Tvrdil, že tým bola porušená „rovnosť zbraní“, resp. rovnosť účastníkov konania podľa čl. 47 ods. 3 ústavy SR, keďže žalobca svoj nárok opieral len o svoje tvrdenia a tvrdenia svedkyne H. I., ktorá bola a je v podriadenom vzťahu k žalobcovi, preto jej výpoveď nemožno považovať za vierohodnú. Tvrdil, že z ustálenej praxe súdov a disciplinárnych konaní SAK vyplýva, že relevantným dokladom na preukázanie stretnutia advokáta s klientom je záznam zo stretnutia podpísaný klientom a poukázal na rozhodnutie III. Disciplinárneho senátu SAK zo dňa 20.10.2009 sp.zn. DS III.-63/09:46/2009.

9.2. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom. Integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné zákonu zodpovedajúce konanie súdov a iných orgánov Slovenskej republiky. Do obsahu práva na spravodlivý proces patrí právo na prístup k súdu, právo na zákonného sudcu, právo na prejednanie sporu v primeranej lehote, právo na poučenie o procesných právach a povinnostiach, právo byť vypočutý, právo navrhovať dôkazy a vyjadrovať sa k nim, právo vyjadriť sa k dokazovaniu a k právnej stránke veci, kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vyporiadanie sa zo všetkými relevantnými skutočnosťami súdom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia a právo na preskúmanie rozhodnutia. Hoci porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu predstavuje pochybenie súdu, o naplnenie tohto odvolacieho dôvodu pôjde vtedy, keď postup súdu znemožňujúci realizáciu procesných práv strany sporu dosiahne takú mieru, ktorá odôvodňuje záver, že v konaní došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

9.3. V danej veci súd prvej inštancie na základe návrhu žalobcu vykonal dokazovanie výsluchom konateľa žalobcu a svedkyne H. I., takto vykonané dokazovanie vyhodnotil v súlade s ustanovením § 191 ods. 1 CSP v bode 50. odôvodnenia. Skutočnosť, že žalovaný sa s dôvodmi uvedenými v rozsudku súdu prvej inštancie nestotožnil ešte neznamená, že skutkové a právne závery prijaté súdom prvej inštancie na základe vyhodnotenia vykonaného dokazovania nie sú správne. Odvolací súd nespochybňuje povinnosť advokáta informovať klienta o výške odmeny za úkon právnej služby pred začatím tohto úkonu, ktorej porušenie má za následok, že odmena za tento úkon advokátovi nepatrí (§ 18 ods. 4 zákona o advokácii). Určite najvhodnejšia forma zdokumentovania dodržania uvedenej povinnosti advokáta je písomný záznam podpísaný klientom, pretože vtedy advokát vie bez problémov preukázať, že svoju zákonnú povinnosť splnil. Podľa názoru odvolacieho súdu však nie je vylúčené, aby advokát preukázal splnenie tejto informačnej povinnosti aj iným spôsobom, napríklad svedeckou výpoveďou tak, ako tomu bolo v danej veci. Skutočnosť, že svedkyňa H. I. bola zamestnankyňou žalobcu neznamená nespôsobilosť svedčiť. Vzťah svedka a žalobcu súd berie do úvahy pri hodnotení výpovede, a pokiaľ dospeje k záveru, že svedok vypovedá vierohodne, zo zistených skutkových okolností vyvodí príslušné právne závery. V danej veci súd prvej inštancie vychádzal z vykonaného dokazovania, pričom vyhodnotil, že konateľ žalobcu a svedkyňa potvrdili, že klientka bola informovaná o výške odmeny za úkon právnej služby a s touto súhlasila. Žalovaný na vykonané dokazovanie žiadnym dôkazným návrhom nereagoval ani netvrdil žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by nasvedčovali tomu, že svedkyňa má k žalobcovi vzťah, ktorého intenzita jej vierohodnosť spochybňuje. Odvolací súd posudzujúc rozhodnutie súdu prvej

inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo dospel k záveru, že ním neboli porušené práva žalovaného na spravodlivý proces porušením práva na rovné postavenie strán sporu v konaní.

10.1. Žalobca namietal, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným postupom znemožnil žalobcovi, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) CSP) a konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP). V dôvodoch odvolania konkrétne namietal proti nesprávnemu rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorý mu nepriznal odmenu za úkon „Podanie zo dňa 7.8.2018“, voči nesprávnemu záveru, podľa ktorého zmluvy o poskytovaní právnych služieb obsahuje neprijateľnú podmienku, voči posúdeniu odmeny za úkony vykonané v konaní sp.zn. 15S/6/2016, proti nepriznaniu odmeny za prípravu a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 9.3.2018, za sťažnosť zo dňa 1.2.2019, a nepriznanie časti nároku z dôvodu započítania. Tiež namietal nesprávne vyhodnotenie námietky premlčania.

10.2. Odvolací súd považuje za potrebné uviesť, že z viacerých rozhodnutí Ústavného súdu vyplýva, že „Pre procesnú stranu z práva na spravodlivý súdny proces nevyplýva jej právo na to, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi a predstavami, preberal a riadil sa ňou predkladaným výkladom všeobecne záväzných predpisov, rozhodol v súlade s jej vôľou a požiadavkami, ale ani právo vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ňou navrhnutých dôkazov súdom“ (Napríklad I. ÚS 50/04, II. ÚS 251/03, IV. ÚS 252/04). Podľa § 191 CSP dôkazy hodnotí súd podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti; pritom starostlivo prihliada na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že v civilnom sporovom konaní sa uplatňuje zásada voľného hodnotenia dôkazov, ktorá vo svojej podstate je uplatnením princípu nezávislosti súdu. Voľné hodnotenie dôkazov však neznamená, že rozhodnutie súdu môže byť prejavom ľubovôle alebo arbitrárnosti. Záver súdu o vykonaných dôkazoch musí byť výsledkom logického myšlienkového postupu sudcu, ale zároveň musí vykazovať aj znaky objektívnosti pri hodnotení dôkazov tak, aby rozhodnutie vykazovalo zhodu s priebehom konania. V danej veci súd prvej inštancie vyhodnotil vykonané dokazovanie v súlade s § 191 CSP, pričom jasným a zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu čiastočne zamietol. Skutočnosť, že žalobca sa s vyhodnotením dokazovania nestotožnil ešte neznamená, že skutkové závery prijaté súdom prvej inštancie nie sú správne, ani že bolo porušené právo žalobcu na spravodlivý proces.

10.3. Vada konania vymedzená v ustanovení § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate tiež porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 Civilného sporového poriadku. Podľa neho v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé. Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore úplný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej nožnej interpretácii nevyplývajú, a len všeobecné súhrnné zistenia špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvedené. Odvolací súd po preskúmaní rozsudku súdu prvej inštancie dospel k záveru, že rozhodnutie obsahuje skutkové zistenia, súdom prvej inštancie aplikované právne normy a právne závery, pre ktoré nemožno konštatovať, že napadnuté rozhodnutie nespĺňa atribúty riadne odôvodneného súdneho rozhodnutia. Osobitne k namietanému nesprávnemu vyhodnoteniu námietky premlčania dodáva, že s námietkou premlčania sa súd prvej inštancie podrobne zaoberal v bode 56. odôvodnenia, pričom správne ustálil začiatok plynutia trojročnej premlčacej doby (04.11.2016) a jej koniec (04.11.2019), a správne zistil, že žaloba (návrh na vydanie platobného rozkazu) bola podaná po jej uplynutí. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že návrh na vydanie platobného rozkazu bol prijatý Okresným súdom Banská Bystrica dňa 31.05.2020. Preto nemožno konštatovať nedostatok dôvodov spôsobujúci nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku v tejto časti.

11. Keďže z obsahu spisu odvolací súd nezistil procesný postup súdu prvej inštancie, ktorým by bolo žalovanému a žalobcovi znemožnené, aby uskutočňovali procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu ich práva na spravodlivý proces, ani nedostatok dôvodov, pre ktoré by bolo možné konštatovať nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku a tým inú vadu konania majúcu za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, v dôsledku ktorých by bolo potrebné napadnutý rozsudok zrušiť, pristúpil k meritórnemu prejednaniu veci.

12.1. Predmetom konania v danej veci je žaloba, ktorou sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplata sumy 2 156,71 eura s príslušenstvom titulom nezaplatenej odmeny za poskytovanie právnych služieb poskytnuté E. B., ktorá dňa XX.XX.XXXX zomrela. Žalovaný je jedným z dedičov po poručiťelke E. B..

12.2. Súd prvej inštancie rozsudkom konanie v časti o zaplata sumy 357,05 eura s príslušným úrokom z omeškania zastavil (výrok I.). Žalovanému uložil povinnosť zaplata žalobcovi sumu 624 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 624 eur od 19.05.2020 do zaplata všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Vo zvyšnej časti žalobu zamietol (výrok III.). Žalovanému priznal voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 42,14 %, o výške ktorej bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením (výrok IV.). Na odvolanie žalovaného a žalobcu je rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania predmetom prieskumu odvolacieho súdu.

13. Zo zisteného skutkového stavu vyplýva, že medzi žalobcom a E. B. bola dňa 07.06.2016 uzavretá zmluva o poskytovaní právnych služieb. E. B. dňa XX.XX.XXXX zomrela a žalovaný je jedným z jej dedičov. V dedičskom konaní po neb. E. B. žalovaný nadobudol majetok v hodnote 10 850 eur (1/3 z hodnoty nadobudnutej nehnuteľnosti ocenennej v dedičskom konaní na sumu 32 550 eur). Hodnota celého dedičstva bola v dedičskom konaní stanovená na sumu vo výške 34 427,31 eura. Podiel žalovaného na dlhu poručiťelky E. B. tak predstavuje 31,52 %, preto žalovaný podľa § 470 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, ako dedič, zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za dlhy poručiťelky E. B., a to podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudol voči k celému dedičstvu, t.j. v rozsahu 31,52 %.

14. Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 583/2003 Z.z. o advokácii, advokát je povinný pri výkone advokácie postupovať s odbornou starostlivosťou, ktorou sa rozumie, že koná čestne, svedomito, primeraným spôsobom a dôsledne využíva všetky právne prostriedky a uplatňuje v záujme klienta všetko, čo podľa svojho presvedčenia považuje za prospešné. Pritom dbá na účelnosť a hospodárnosť poskytovaných právnych služieb.

15. Podľa § 18 ods. 4 zákona o advokácii, advokát je povinný v priebehu poskytovania právnej služby informovať klienta, ktorý je spotrebiteľom právnej služby, o výške odmeny za úkon právnej služby ešte pred začatím tohto úkonu, inak mu odmena nepatrí. To neplatí v prípade, ak je potrebné úkon právnej služby vykonať bezodkladne.

16. Podľa § 6 ods. 1 písm. a) Advokátskeho poriadku, advokát je povinný riadne a včas písomne informovať klienta, ako postupuje pri vybavovaní veci a posielat klientovi všetky písomnosti, z ktorých pre klienta vyplývajú práva a povinnosti, ak sa s klientom písomne nedohodne inak.

17. Podľa § 11 ods. 3 Advokátskeho poriadku, peniaze a iné majetkové hodnoty, ktoré advokát prevzal na stanovený účel, je povinný opatrovať s odbornou starostlivosťou; nesmie ich použiť na iný než tento účel. Po skončení zastúpenia ich musí vyúčtovať alebo vrátiť najneskôr v lehote 30 dní od skončenia zastupovania, ak sa s klientom písomne nedohodol inak. Prípadné prírastky hodnot je povinný vydat klientovi alebo tretej osobe, ak nebolo dohodnuté inak.

18. Podľa § 13 Advokátskeho poriadku, po skončení zastúpenia je advokát povinný bez zbytočného odkladu vec s klientom písomne finančne vysporiadať a vrátiť mu všetky doklady, ktoré mu zveril, alebo ktoré v mene klienta počas zastupovania prevzal; povinnosť sa nevzťahuje na vzájomnú elektronickú komunikáciu a považuje sa za splnenú, ak je preukázané, že klient opakovane neposkytol súčinnosť. Vrátenie dokladov zverených klientom nesmie byť viazané na uhradenie odmeny za poskytovanie právnych služieb.

19. Podľa § 1 ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška č. 655/2004 Z.z.), odmena advokáta sa určuje na základe dohody medzi advokátom a jeho klientom (ďalej len „zmluvná odmena“); ak nedôjde k dohode, na určenie odmeny advokáta sa použijú ustanovenia tejto vyhlášky o tarifnej odmene (§ 9 až 14).

20. Podľa § 2 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., pri uzatváraní zmluvy o poskytnutí právnych služieb môže advokát dohodnúť s klientom spôsob a výšku zmluvnej odmeny. Výška zmluvnej odmeny nemôže byť v rozpore s dobrými mravmi.

21. Podľa § 2 ods. 2 písm. d) vyhlášky č. 655/2004 Z.z., zmluvná odmena sa určuje tarifnou odmenou dohodnutou inak ako základnou sadzbou tarifnej odmeny.

22. Podľa § 9 ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., základná sadzba tarifnej odmeny sa stanoví podľa tarifnej hodnoty veci alebo druhu veci, alebo práva a podľa počtu úkonov právnej služby, ktoré advokát vo veci vykonal, ak táto vyhláška neustanovuje inak.

23. Podľa § 11 ods. 4 veta prvá vyhlášky č. 655/2004 Z.z., základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna šestina výpočtového základu vo veciach zastupovania v konaniach podľa Správneho súdneho poriadku.

24. Podľa § 13a ods. 1 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za tieto úkony právnej služby:

- a) prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom,
- b) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom za každú skončenú hodinu,
- c) písomné podanie na súd alebo iný orgán alebo protistrane týkajúce sa veci samej,
- d) predžalobná výzva,
- e) účasť na konaní pred súdom alebo iným orgánom a na konaní o zmieri, a to za každé začaté dve hodiny bez ohľadu na počet týchto za sebou nadväzujúcich úkonov vykonaných počas dvoch hodín; ak úkon alebo na seba nadväzujúce úkony trvajú viac ako štyri hodiny, patrí odmena za každé dve skončené hodiny,
- f) vypracovanie právneho rozboru veci,
- g) rokovanie s protistranou, a to za každú skončenú hodinu,
- h) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde pred začatím konania, odvolanie proti takémuto rozhodnutiu o predbežnom opatrení, návrh na obnovu konania, odvolanie, dovolanie, návrh na podanie mimoriadneho dovolania,
- i) vypracovanie listiny o právnom úkone alebo jej podstatné prepracovanie.

25. Podľa § 13a ods. 2 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., odmena vo výške jednej polovice základnej sadzby tarifnej odmeny patrí za každý z týchto úkonov právnej služby:

- a) návrh na predbežné opatrenie, ak k nemu dôjde po začatí konania, návrh na zabezpečenie dôkazu alebo dedičstva,
- b) odvolanie proti rozhodnutiu, ak nejde o rozhodnutie vo veci samej, a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- c) ak ide o výkon rozhodnutia alebo exekúciu, prevzatie a prípravu zastúpenia, návrh na začatie konania, vyjadrenie k takému návrhu, zastupovanie na pojednávaní, odvolanie proti rozhodnutiu a vyjadrenie k takému odvolaniu,
- d) ďalšia porada alebo rokovanie s klientom, kratšia ako jedna hodina,
- e) ďalšia porada alebo rokovanie s protistranou, kratšia ako jedna hodina,
- f) návrh na opravu odôvodnenia rozhodnutia, na odstránenie následkov zmeškania lehoty a na zmenu rozhodnutia o plnení v splátkach.

26. Podľa § 13a ods. 5 vyhlášky č. 655/2004 Z.z., za úkony právnej služby, ktoré nie sú uvedené v odsekoch 1 a 2, patrí odmena ako za úkony, ktoré sú im svojou povahou a účelom najbližšie.

27. Podľa § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka, ak splnomocniteľ zomrie alebo ak splnomocnenec vypovie plnomocenstvo, je splnomocnenec povinný urobiť ešte všetko, čo neznesie odklad, aby splnomocniteľ alebo jeho právny nástupca neutrpel ujmu na svojich právach. Úkony takto urobené majú rovnaké právne účinky, ako keby zastúpenie ešte trvalo, pokiaľ neodporujú tomu, čo zariadil splnomocniteľ alebo jeho právni nástupcovia.

28. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

29. Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

30. Podľa § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

31. Podľa § 53 ods. 4 písm. v) Občianskeho zákonníka, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný, ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie.

32. Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

33. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon alebo osobitné predpisy na ochranu spotrebiteľa priznávajú, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

34. Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

35. Podľa § 470 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dedič zodpovedá do výšky ceny nadobudnutého dedičstva za primerané náklady spojené s pohrebom poručiťela a za poručiťelove dlhy, ktoré na neho prešli poručiťelovou smrťou.

36. Podľa § 470 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak je viac dedičov, zodpovedajú za náklady poručiťelovho pohrebu a za dlhy podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

37. Odvolací súd posudzujúc rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti a v napadnutej zamietajúcej časti z hľadiska súdom prvej inštancie zisteného skutkového stavu, citovaných zákonných ustanovení a odvolacích dôvodov dospel k záveru, že súd prvej inštancie vykonal vo veci v dostatočnom rozsahu dokazovanie potrebné pre zistenie rozhodujúcich skutočností, pričom z vykonaného dokazovania vyvodil i správny právny záver. Súdom prvej inštancie zmluvný vzťah medzi žalobcom ako advokátom a E. B. ako klientkou posúdil ako vzťah spotrebiteľský a preto aplikoval aj ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Vzhľadom na povahu zmluvného vzťahu podrobil zmluvu o poskytovaní právnych služieb ex offio súdnemu prieskumu a skúmal, či zmluva neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky. Zaoberal sa účelnosťou jednotlivých vynaložených úkonov právnej služby a žalovaným vznesenou námietkou premlčania. Po vykonaní dokazovania dospel k záveru, že žaloba je dôvodná čiastočne a žalobcovi nie je možné odmenu priznať v celej požadovanej výške. Odvolací súd sa so závermi súdu prvej inštancie v plnom rozsahu stotožnil. Správne bolo aj rozhodnutie súdu prvej inštancie o trovách konania, keďže žalovaný bol vo veci samej pomerne úspešný a žalobca procesne zavinil čiastočné zastavenie konania. Zároveň odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie napadnutý rozsudok v dostatočnej miere po

právnej aj skutkovej stránke odôvodnil, keď uviedol svoje úvahy, ktorými sa pri rozhodovaní riadil a danú vec správne právne posúdil. Odvolací súd sa týmto odôvodnením v plnom rozsahu stotožnil a preto na správnosť dôvodov napadnutého rozsudku ďalej iba poukazuje (§ 387 ods. 2 CSP).

38. Odvolací súd poznamenáva, že konanie pred súdom prvej inštancie a odvolacím súdom tvorí jeden celok a určujúca späťosť rozsudku odvolacieho súdu s potvrdzovaným rozsudkom vytvára ich organickú (kompletizujúcu) jednotu. Ak preto odvolací súd v plnom rozsahu odkáže na dôvody rozhodnutia súdu prvej inštancie stačí, ak v odôvodnení rozsudku iba poukáže na relevantné skutkové zistenia a stručne zhrnie právne posúdenie veci; rozhodnutie odvolacieho súdu v sebe tak zahŕňa po obsahovej stránke aj odôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie. V danej veci súd prvej inštancie veľmi podrobným a vyčerpávajúcim spôsobom odôvodnil všetky svoje úvahy a postupy, ktorými sa pri rozhodovaní v danej veci riadil. Odôvodnenie napadnutého rozsudku je vecné, reagujúce na argumentáciu strán sporu, aj na námietky vznesené počas konania. Odvolací súd iba dodáva, že ani odvolateľ žalobca, ani odvolateľ žalovaný v podanom odvolaní neuviedli žiadne nové a relevantné skutočnosti, ktoré by boli zároveň spôsobilé vyvodiť zmenu, či zrušenie rozhodnutia súdu prvej inštancie, nežiadali doplnenie dokazovania za podmienok stanovených ustanovením § 384 ods. 2 a ods. 3 CSP o ďalšie nové relevantné skutočnosti, ktoré nemohli byť bez ich viny prezentované v konaní pred súdom prvej inštancie. Neuviedli pred súdom prvej inštancie dôkazy a skutočnosti, potrebné pre rozhodnutie v danej veci, ktoré by súd prvej inštancie nevyhodnotil a nezaoberal sa nimi v napadnutom rozhodnutí, resp. na argumentáciu ktorých by nereagoval. Z uvedeného dôvodu odvolací súd, viazaný odvolacími námietkami uvedenými v podaných odvolaniach, napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny, dostatočným spôsobom zdôvodnený, potvrdil.

39. Odvolací súd v zmysle § 387 ods. 3 CSP sa pri posudzovaní danej veci zaoberal podstatnými námietkami strán sporu uvedenými v odvolaniach.

40. Žalovaný v odvolaní, okrem vady konania, s ktorou sa odvolací súd vysporiadal v bode 9., v podstate namietal voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého má žalobca v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I. pod sp.zn. 18C/43/2015 nárok úkon pod písmenom j) „Vyjadrenie k odvolaniu žalobkyne zo dňa 23.8.2018“. Tvrdil, že žalobca nedodržal ustanovenie zmluvy zo dňa 07.06.2016 článok II. ods. 2 prvej vety, a § 6 ods. 1 písm. a) advokátskeho poriadku, inak by sa o smrti klientky dozvedel skôr ako 01.02.2019. Žalobca nepreukázal dohodu s klientkou, aby jej neoznamoval každý úkon, každé podanie, každú novú informáciu vo veci. Ak by si žalobca plnil svoju informačnú povinnosť dozvedel by sa o úmrtí klientky už v auguste 2018. Uvedený úkon zo dňa 23.08.2018 bol uskutočnený dňa 28.08.2018, t. j. 22 dní po smrti klientky, a keďže smrťou klientky zmluva zanikla, mal súd aplikovať čl. IV. bod 4 zmluvy, ktorý upravoval vykonanie neodkladných úkonov v mene klientky pri zániku zmluvy z dôvodu odstúpenia od zmluvy. Uvedenú námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. V tomto smere sa plne stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie, podľa ktorého odmena za uvedený úkon žalobcovi patrí, ide o úkon, ktorý bol vykonaný neodkladne aj účelne, pretože žalobca ním reagoval na podané odvolanie, ku ktorému sa vyjadroval. Od smrti E. B. (06.08.2018) do vykonania úkonu právnej služby neuplynula taká dlhá doba, ktorá by vykonanie tohto úkonu vylučovala a nebolo preukázané, že žalobca mal v čase vykonania tohto úkonu o smrti klientky vedomosť. Navyše vyjadrenie k odvolaniu bolo v záujme klientky a bolo ho treba považovať za úkon, ktorý nezniesol odklad podľa § 33b ods. 6 Občianskeho zákonníka aj v prípade vedomosti žalobcu o zániku plnomocenstva smrťou splnomocniteľa. Analogická aplikácia ustanovenia zmluvy o poskytovaní právnych služieb v prípade zániku zmluvy z dôvodu odstúpenia od zmluvy, neprichádzala do úvahy, keďže zánik plnomocenstva smrťou splnomocniteľa upravuje zákon (Občiansky zákonník).

41.1. Žalobca v odvolaní namietal vady konania, s ktorými sa odvolací súd vysporiadal v bode 10. Ďalej namietal voči rozhodnutiu súdu prvej inštancie, ktorý mu nepriznal odmenu za úkon "Podanie zo dňa 07.08.2018", pričom poukázal na bod 50. rozhodnutia. Uvedenú námietku odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Súd prvej inštancie správne posudzoval obsah uvedeného úkonu (č.l. 126) a keď zistil, že išlo len o informáciu do konania, dospel k záveru, že nejde o úkon právnej služby podľa vyhlášky č. 655/2004 Z.z. Aj podľa názoru odvolacieho súdu podanie, ktorým právny zástupca oznamuje súdu, že na rovnakom súde prebiehajú aj iné skutkovo totožné veci, v ktorých bolo rozhodnuté, nie je možné považovať za úkon právnej služby podľa § 13a ods. 1 a 2 vyhlášky. Súd prvej inštancie správne argumentoval tým, že o veciach, ktoré vykazujú skutkovú a právnu podobnosť, majú sudcovia pôsobiaci na určitom úseku pozitívnu vedomosť. Príklad uvedený žalobcom týkajúci sa rozhodovania o

náhrade trov konania na danú vec nedopadá, keďže sudcovia o iných konaniach vedomosť mali, zhodu v rozhodovaní však dosiahli až prijatím stanoviska Občianskoprávneho kolégia Krajského súdu v Nitre. 41.2. Odvolací súd nepovažoval za dôvodnú ani námietku voči záveru súdu prvej inštancie, podľa ktorého zmluva o poskytovaní právnych služieb zo dňa 07.06.2016 konkrétne jej článok I. ods. 2 písm. c), obsahuje neprijateľnú podmienku (bod 51. rozhodnutia). V bode 51. súd prvej inštancie uviedol jasné a zrozumiteľné dôvody, pre ktoré uvedené ustanovenie považoval za neprijateľnú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá je neplatná. S tvrdením žalobcu, že článok I. ods. 2 písm. c) zmluvy o poskytovaní právnych služieb je sám o sebe rámcovou zmluvou, sa odvolací súd nestotožnil. Pritom nespochybňuje, že do jednej listiny môžu byť zahrnuté viaceré spotrebiteľské zmluvy, ktoré však je potrebné posudzovať každú samostatne, pričom pri posudzovaní uvedeného ustanovenia nie je možné dospieť k záveru, že ide o samostatnú zmluvu.

41.3. K tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého v konaní vedenom na Krajskom súde v Nitre pod sp.zn. 15S/6/2016 nič nebránilo zmluvným stranám dohodnúť sa na vyššej odmene, odvolací súd poukazuje na dôvody rozsudku súdu prvej inštancie v bode 51. a dodáva, že sa s uvedenými závermi stotožňuje. Z obsahu zmluvy takýto úmysel zmluvných strán nevyplýva, klientka nebola v tomto smere osobitne informovaná ani poučená, a nemohla mať žiadnu vedomosť o tom, že žalobca bude za zastupovanie v správnom konaní uplatňovať trikrát vyššiu odmenu, ako stanovuje tarifa. Nie je možné prisvedčiť tvrdeniu žalobcu, podľa ktorého pri určení hodnoty vecí v konaní vedenom pod sp.zn. 15S/6/2016 bolo treba vychádzať z vyvlastňovacej náhrady, a preto uplatnenú výšku zmluvnej odmeny nemožno považovať za rozpornú s dobrými mravmi. Vyhláška č. 655/2004 Z.z. v § 11 ods. 4 vo veciach zastupovania v konaniach podľa Správneho súdneho poriadku stanovuje základnú sadzbu tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby ako jednu šestinou výpočtového základu.

41.4. Dôvody, pre ktoré súd prvej inštancie nepriznal žalobcovi odmenu za úkon "Príprava a prevzatie právneho zastúpenia zo dňa 09.03.2018" vo veci sp.zn. 15S/6/2016 sú v bode 51. odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie jasne a zrozumiteľne uvedené a odvolací súd sa s nimi stotožňuje, keďže išlo o kasačnú sťažnosť vo veci, v ktorej žalobca zastupoval klientku a bol s vecou plne oboznámený. Ani námietku žalobcu voči nepriznaniu odmeny vo veci sp.zn. 18C/43/2015 za úkon "Sťažnosť zo dňa 01.02.2019", odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. Súd prvej inštancie v bode 52. odôvodnenia rozsudku uviedol, že išlo o úkon vykonaný 6 mesiacov po smrti klientky, z ktorého dôvodu ho nepovažoval za neodkladný, pričom zistil, že žalobca o smrti klientky preukázateľne vedel pred vykonaním úkonu, pretože bola odoslaná až 08.02.2019. Odvolací súd sa s uvedenými dôvodmi plne stotožňuje.

41.5. Námietku žalobcu, podľa ktorej sa súd prvej inštancie nesprávne vysporiadal so vznesenou námietkou premičania, odvolací súd nepovažoval za dôvodnú. K tomu poukazuje na bod 56. rozsudku, v ktorom sa súd prvej inštancie s námietkou premičania podrobne vypořiadal. Odvolací súd sa s uvedenými dôvodmi plne stotožňuje a nepovažuje za potrebné ich opakovať. Odvolací súd sa stotožňuje aj s dôvodmi rozsudku súdu prvej inštancie uvedenými v bode 59. rozhodnutia, ktoré sa týkali započítania uplatneného nároku zo zálohou zloženou E. B. za právne služby žalobcu, pričom predmetnom započítania bola suma 342,72 eura predstavujúca 31,52 % zo sumy zálohy. Súd prvej inštancie sa vypořiadal s argumentáciou žalobcu proti započítaniu z hľadiska zisteného skutkového stavu a jeho právneho vyhodnotenia tak, že pohľadávka žalobcu vo výške zloženej zálohy zanikla, keďže sám žalobca uvedenú zálohu jednostranne započítal vo výzve zo dňa 17.03.2020 adresovanej ďalšiemu z dedičov J. B., pričom započítaním sa pohľadávka žalobcu na zaplatenie odmeny za právne služby s pohľadávkou titulom zloženej zálohy stretli, v tejto časti obe pohľadávky zanikli, čo správne zohľadnil v tomto rozsudku. Pritom odvolací súd nepovažuje za rozhodujúce, že výzva zo dňa 17.03.2020 bola adresovaná ďalšiemu z dedičov.

42. Z uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej vyhovujúcej časti, v napadnutej zamietajúcej časti a v časti trov konania ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

43. O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 2 CSP tak, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov odvolacieho konania právo, z dôvodu, že obe strany mali v konaní úspech čiastočný, keďže ani odvolanie žalovaného ani odvolanie žalobcu odvolací súd nepovažoval za dôvodné.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).